

Strasbourg, den 19.1.2016
COM(2016) 6 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelse af Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne

DA

DA

INDLEDNING

I et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed må vi gøre alt, hvad der står i vores magt for at sikre en effektiv europæisk indsats mod kriminelle aktiviteter, navnlig alvorlig grænseoverskridende kriminalitet og terror. Den europæiske dagsorden om sikkerhed¹ fremhæver behovet for at maksimere merværdien af EU-foranstaltninger med henblik på informationsudveksling og operationelt samarbejde.

Hurtig og effektiv udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er afgørende, hvis vi skal undgå, at nationale domstole afsiger domme udelukkende på grundlag af tidligere domme registreret i de nationale strafferegistre uden kendskab til domme afsagt i andre medlemsstater og dermed gør det muligt for kriminelle at flygte fra deres fortid ved at flytte mellem medlemsstaterne. Det fremgår af rammeafgørelse 2008/675/RIA², at medlemsstaterne skal sikre, at domstolene i forbindelse med en straffesag tager hensyn til tidligere domme afsagt mod samme person.

Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne³ ("rammeafgørelsen") sigter mod at afhjælpe sådanne mangler ved at fastsætte, at oplysninger om domme afsagt mod enhver EU-borger af enhver straffedomstol i EU er tilgængelige for alle medlemsstaters domstole og retshåndhævende myndigheder i forbindelse med straffesager i fasen før retssagen, under selve retssagen og i domsfuldbyrdsfasen. Ved at pålægge domsstaten og den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger, en række forpligtelser sikres det ved rammeafgørelsen, at de enkelte medlemsstater kan give udtømmende og fyldestgørende oplysninger om deres statsborgers straffeattest efter anmodning fra en anden medlemsstat. Rammeafgørelsen hviler på det princip, at de enkelte medlemsstater opbevarer alle domme afsagt mod deres statsborgere, herunder domme afsagt i andre medlemsstater. Informationsudvekslingen tilrettelægges på decentralt niveau mellem de centrale myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, i forbindelse med straffesager eller til andre formål i overensstemmelse med national lovgivning. Hermed bidrager informationsudvekslingen til gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse af domme i straffesager og gør det endvidere muligt for de nationale myndigheder at indhente oplysninger fra strafferegistre, der kan være relevante for visse aktiviteter (f.eks. ansættelse i vuggestuer/børnehaver).

Rammeafgørelsen danner grundlag for et it-system, der tillader hurtigere og lettere overførsel af oplysninger om straffedomme. Det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) blev oprettet ved Rådets afgørelse 2009/316/RIA⁴ og har været operationelt siden april 2012. På nuværende tidspunkt udveksler 25 medlemsstater oplysninger via ECRIS⁵. Den årlige mængde udvekslinger var ved udgangen af 2015 på over 1,8 mio. meddelelser (herunder underretninger, anmodninger og svar på anmodninger). Der

¹ COM(2015) 185 final.

² Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT L 220 af 15.8.2008, s. 32).

³ EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23.

⁴ Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33).

⁵ I MT, PT og SI er systemet endnu ikke operationelt.

indgives i gennemsnit over 24 000 anmodninger pr. måned, hvor over 30 % giver et "positivt resultat".⁶

EVALUERING AF GENNEMFØRELSEN

Kommissionen modtog som foreskrevet i rammeafgørelsens artikel 13 meddelelser om national gennemførelseslovgivning fra 22 medlemsstater⁷: AT, BE⁸, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK og UK. Denne rapport er baseret på de pågældende medlemsstaters gennemførelsesbestemmelser. Når udtrykket "alle medlemsstater" anvendes i denne rapport, henvises der således til de medlemsstater, der har meddelt, at de har gennemført rammeafgørelsen.

Seks medlemsstater (DK, EL, IE, IT, MT og RO) har endnu ikke indberettet foranstaltninger til gennemførelse af forpligtelserne efter rammeafgørelsen, men fem af disse (DK, EL, IE, IT og RO) udveksler oplysninger fra strafferegistre via ECRIS-systemet.

Medlemsstaterne har truffet forskellige foranstaltninger til gennemførelse af rammeafgørelsen i deres nationale lovgivning. AT, BG, CZ, DE, FR, HU, SE og SK har ændret flere nationale retsakter, og EE, NL, PL og PT har ændret deres nationale lov om strafferegistre. Ud over disse ændringer har FI og BE vedtaget eller fremsat lovforslag om særskilte gennemførelsesretsakter. ES og LU har blot vedtaget en særskilt gennemførelsesretsakt. HR, LT og LV har vedtaget ny lovgivning, som regulerer anliggender vedrørende strafferegistre generelt, og visse specifikke sekundære retsakter. To medlemsstater har vedtaget ny lovgivning med bredere anvendelsesområde (SI: en lov om internationalt samarbejde i straffesager; UK: en lov om strafferet og databeskyttelse). I CY er rammeafgørelsens tekst direkte indarbejdet i national lovgivning.

Det fremgår af artikel 10, stk. 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, at Kommissionens beføjelser i medfør af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde finder fuld anvendelse fra den 1. december 2014. Fra dette tidspunkt har Kommissionen således mulighed for at indlede traktatbrudssager mod medlemsstater, som ikke (korrekt) har gennemført en rammeafgørelse.

1. Definition af "dom"

Definitionen af "dom" i rammeafgørelsens artikel 2, litra a), omfatter udelukkende endelige afgørelser truffet af en strafferet over for en fysisk person i forbindelse med en strafferetlig overtrædelse, for så vidt disse afgørelser registreres i domsstatens strafferegister. "Strafferegistret" er det nationale register, der indeholder oplysninger om disse domme, og medlemsstaterne kan have flere registre. De kan, jf. rammeafgørelsens artikel 12, stk. 5, bilateralt eller multilateralt indgå aftale om udveksling af flere oplysninger.

Visse medlemsstater (AT, CY, CZ, FI, PL, PT, SK og UK) har overtaget definitionen i rammeafgørelsen, hvilket for BG's og HU's vedkommende kan udledes af lovgivningens generelle sammenhæng. I en lang række medlemsstater (BE, DE, EE, HR, LU, NL, SE og SI)

⁶ Dvs. et svar, som indeholder én eller flere domme.

⁷ En række medlemsstater har indsendt ordlyden af deres nationale bestemmelser til Kommissionen eller Rådets generalsekretariat. Kommissionen sendte to skrivelser til medlemsstaterne i denne henseende af henholdsvis 22.4.2014 og 10.10.2014. I bilaget til denne rapport findes en oversigt over de datoer, hvorpå medlemsstaterne indsendte meddelelserne.

⁸ BE sendte endvidere et eksemplar af et udkast til gennemførelsesretsakt, som vil afslutte gennemførelsen, til Kommissionen.

synes begrebet "dom" ikke blot at omfatte afgørelser truffet af en strafferet. NL udveksler f.eks. også afgørelser truffet af en anklager og, i visse tilfælde, retlige oplysninger om efterforskninger eller verserende sager. Flere medlemsstater (ES, FR, LT og LV) har ikke specifikt defineret, hvad de betragter som en "dom" i forbindelse med rammeafgørelsen.

2. Centrale myndigheder

I 17 medlemsstater (BE, BG, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HR, IT, LU, NL, PL, PT, SI og SK) henhører strafferegistrene under justitsministeriet, og i 11 medlemsstater (AT, CY, DK, HU, IE, LT, LV, MT, RO, SE og UK) under indenrigsministeriet. I justitsministerierne har størstedelen af medlemsstaterne udpeget deres strafferegisterkontor som den centrale myndighed i relation til rammeafgørelsen; LU og SK har udpeget anklagemyndigheden. I indenrigsministerierne har medlemsstaterne udpeget de relevante politiafdelinger. To medlemsstater har i medfør af rammeafgørelsens artikel 3, stk. 1, udpeget mere end én central myndighed på nationalt niveau: fire for CY's vedkommende og to for CZ's vedkommende.⁹

3. Forpligtelser, der påhviler domsstaten

3.1. Registrering af oplysninger om den dømte persons nationalitet

Det fremgår af rammeafgørelsens artikel 4, stk. 1, at hver medlemsstat skal sikre, at det ved overførslen af samtlige domme til det nationale strafferegister angives, hvilken nationalitet eller hvilke nationaliteter domfældte har, hvis den pågældende er statsborger i en anden medlemsstat. I modsat fald ville domsstaten ikke kunne give medlemsstaten oplysninger om personens nationalitet, og princippet om at centralisere oplysninger på ét sted ville ikke fungere.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SI, SK og UK) har indføjet en direkte henvisning til nationalitet i deres nationale strafferegistre ved at tilføje "nationalitet" til listen over oplysninger til identifikation af den dømte person, som registreres i strafferegistret, og/eller ved at tilføje en bestemmelse, hvorved en sådan forpligtelse udtrykkeligt indføres. I CZ og SE kan denne forpligtelse udledes af retsakternes generelle sammenhæng.

HU, LU og NL registrerer også oplysninger om tidligere nationaliteter. NL har indført en bestemmelse, som sikrer, at oplysninger videresendes mellem medlemsstater, hvis en lovovertræder skifter nationalitet.

3.2. Underretning om domme

I kraft af rammeafgørelsen forpligtes domsstaten til snarest muligt at informere den medlemsstat, hvori domfældte er statsborger, om domme, der afsiges på dens territorium ("underretninger"). Hvis den pågældende har flere nationaliteter, skal underretningen sendes til alle de relevante medlemsstater, selv hvis han/hun også er statsborger i domsstaten.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, CZ, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK og UK) har gennemført forpligtelsen til underretning fuldt ud. De fleste medlemsstater har anført, at underretningen skal sendes "omgående", "straks", "snarest muligt" eller "når oplysningerne er registreret i strafferegistret", mens tre medlemsstater har indført en konkret frist for overførsel. Fristen går fra "senest den næste hverdag" (LT), over ti dage (CZ) til to måneder efter registreringen af oplysningerne i strafferegistret (ES). DE og PT har tilsyneladende ikke angivet i deres nationale lovgivning, hvornår sådanne

⁹ Bilaget indeholder en detaljeret fortegnelse over centrale myndigheder.

underretninger skal sendes, men i praksis overholder DE kravene i rammeafgørelsens artikel 4, stk. 2.

Som foreskrevet i rammeafgørelsens artikel 11, stk. 1, skal domsstaten i sin underretning til den medlemsstat, hvori domfældte er statsborger, overføre "obligatoriske" oplysninger om den domfældte, dommens form, den lovovertrædelse, der har givet anledning til dommen, og dommens indhold. Den bør endvidere overføre "fakultative" oplysninger, hvis de er anført i strafferegistret, og "supplerende" oplysninger, hvis de er til rådighed for den centrale myndighed. Mens langt størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, DE, EE, ES, FR, HR, HU, LT, LU, NL, PL, PT, SI, SK og UK) registrerer og overfører alle de obligatoriske oplysninger, er gennemførelsesbestemmelserne i fire tilfælde (CZ, FI, LV og SE) mere generelle eller indeholder specifikke betingelser. FI tilføjer f.eks. kun "fødselsdato, -sted og -land", hvis der ikke foreligger en "personlig identifikationskode", og i LV anføres "fødselsdato" kun, hvis en sådan kode ikke foreligger.¹⁰

Kun visse medlemsstater har indført udtrykkelige bestemmelser, der tillader registrering og overførsel af de "fakultative" og "supplerende" oplysninger.

For at sikre, at oplysninger om domme kan overføres til den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, snarest muligt, skal de omgående registreres i strafferegistret. I denne henseende har visse medlemsstater (f.eks. CZ, DE, EE, LU og LV), ud over deres retlige forpligtelser efter rammeafgørelsen, indført en supplerende forpligtelse, hvorved domstolene pålægges at indsende oplysninger om domme til strafferegistret.

3.3. Ajourføringer

For at sikre, at oplysningerne er udtømmende og ajourførte, skal domsstaten i henhold til rammeafgørelsens artikel 4, stk. 3, straks underrette den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, om eventuel efterfølgende ændring eller sletning af oplysninger i tidligere underretninger. Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, PL, PT, SE, SI, SK og UK) har gennemført denne bestemmelse og henviser udtrykkeligt til overførsel af ajourføringer. For CZ's vedkommende kan denne forpligtelse udledes af sammenhængen. NL har indført en bestemmelse om berigtigelse og sletning af "urigtige oplysninger" i tidligere underretninger.

3.4. Fremsendelse af yderligere oplysninger

Domsstaten er, efter anmodning fra den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, og i individuelle sager, forpligtet til at forelægge et eksemplar af domme og efterfølgende foranstaltninger og andre relevante oplysninger. Medlemsstaterne kan udpege en supplerende central myndighed, der tager sig af overførsel af sådanne oplysninger.

Størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, CZ, FI, HR, LT, LU, LV, NL, SI, SK og UK) har gennemført rammeafgørelsens artikel 4, stk. 4, i sin helhed. BG sender tilsyneladende ikke udskrifter af domme efter anmodning i individuelle tilfælde, men uden videre sammen med alle underretninger. I mange medlemsstater er eksemplarer af domme ikke direkte tilgængelige for de centrale myndigheder eller i strafferegistret. Visse medlemsstater (CZ, LT, LV og SK) har derfor pålagt deres domstole eller relevante offentlige myndigheder en udtrykkelig forpligtelse til at stille de krævede oplysninger til rådighed for

¹⁰ SE bruger visse generaliseringer vedrørende kategorier af oplysninger, men har desuden indført bestemmelser om, at underretning finder sted i henhold til principperne i rammeafgørelsen; CZ's strafferegister indeholder oplysninger, som skal sikre, at den domfældte "ikke kan forveksles med en anden person".

den centrale myndighed. AT videresender sådanne anmodninger til landets domstole, således at de kan træffe yderligere foranstaltninger. CZ og CY har udpeget supplerende centrale myndigheder, som har direkte adgang til eksemplarer af domme, til at håndtere anmodninger efter artikel 4, stk. 4. PT henviser ikke udtrykkeligt til en forpligtelse til at behandle sådanne anmodninger, men landets centrale myndigheder kan anmode den domstol, der har afsagt dommen, om eksemplarer af dommene med henblik på at efterkomme anmodninger fra andre medlemsstater.

En lang række medlemsstater (DE, EE, ES, FR, HU, PL og SE) har endnu ikke vedtaget relevante bestemmelser. FR og PL har underrettet Kommissionen om, at de ganske vist overfører sådanne oplysninger, men at det foregår via kanalerne i EU-retshjælpskonventionen¹¹, eftersom deres centrale myndigheder ikke har direkte adgang til eksemplarer af dommene.

4. Forpligtelser for den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger

4.1. Opbevaring af oplysninger med henblik på videreformidling

Som det fremgår af rammeafgørelsens artikel 5, stk. 1, skal den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, opbevare alle de oplysninger, der er overført, med henblik på videreformidling, men det er op til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvordan oplysningerne skal opbevares. Eftersom oplysninger om domme afsagt i andre medlemsstater udelukkende opbevares med henblik på videreformidling, bør de opbevares, uanset om en given overtrædelse også er strafbar efter lovgivningen i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CZ, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK og UK) har indført en udtrykkelig bestemmelse om pligt til opbevaring i deres lovgivning. De fleste har foreskrevet, at alle oplysninger modtaget fra andre medlemsstater skal opbevares i deres strafferegistre, dvs. uafhængigt af om overtrædelsen også er strafbar efter deres lovgivning. AT, LT og PT har udtrykkeligt fastsat bestemmelser herom. SI har tilsyneladende ikke indført en bestemmelse om pligt til opbevaring i sin lovgivning.

I rammeafgørelsens artikel 11, stk. 2, er det angivet, hvilke typer oplysninger fra domsstaten om en person, mod hvem der er afsagt dom i udlandet, der skal opbevares af den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger. Langt størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, DE, EE, FI, FR, HR, HU, LT, LU, NL, PL, SK og UK) opbevarer alle de krævede oplysninger, mens tre medlemsstater (CZ, LV og SE) har vedtaget gennemførelsesbestemmelser, som ikke indeholder oplysninger om, hvilke oplysninger der skal opbevares, men som er mere generelle eller indeholder specifikke betingelser.¹² ES og PT har ikke angivet lister over opbevarede oplysninger, men indført en generel forpligtelse til at opbevare alle oplysninger, der overføres af andre medlemsstater.

Næsten alle medlemsstater registrerer de oplysninger, de har modtaget fra andre medlemsstater om udenlandske domme afsagt mod deres statsborgere i deres nuværende strafferegisterdatabaser. Fire medlemsstater (BG, FI, HU og PT) har valgt at oprette særskilte registre til opbevaring af sådanne domme med henblik på videreformidling. I langt

¹¹ Konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3).

¹² SE bruger visse generaliseringer vedrørende kategorier af oplysninger, men har desuden indført en bestemmelse om, at den svenske regering kan indføre mere detaljerede bestemmelser i denne henseende. Se afsnit 4.2 vedrørende LV og CZ.

størstedelen af medlemsstaterne er der ét strafferegisterkontor med et eller flere strafferegistre. Visse medlemsstater (f.eks. BG) har en decentral struktur af enheder med ansvar for opbevaring af oplysninger.

4.2. Ajourføring af oplysninger

Ifølge rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2 og 3, er den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, forpligtet til, når den underrettes om eventuelle ændringer eller sletninger af tidligere oplysninger fra en domsstat, at ændre eller slette de relevante oplysninger.

Det må dog ikke medføre, at personer behandles mindre gunstigt, end hvis de var blevet dømt inden for rammerne af deres nationale retssystem. Hvis nationale bestemmelser om opbevaring og sletning af oplysninger f.eks. ville have ført til sletning af en dom, må den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, ikke længere bruge sådanne oplysninger i nationale sager. Den skal dog altid kunne overføre sådanne oplysninger til en anden medlemsstat efter anmodning. Rammeafgørelsen følger således princippet om "dobbelt retsorden", afhængigt af om oplysningerne bruges internt i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, eller overføres til en anden medlemsstat.

Langt størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, ES, FI, FR, HR, HU, LV, NL, PL, PT, SK og UK) har gennemført disse bestemmelser og henviser udtrykkeligt til registrering af ajourføringer. Visse medlemsstater (f.eks. BE, HR, HU og UK) har indført bestemmelser om, at kun de ajourførte oplysninger må videreformidles. FR og PT har videreudviklet princippet om "dobbelt retsorden" og indført bestemmelser om, at sletning af en udenlandsk dom fra deres nationale registre i overensstemmelse med nationale bestemmelser ikke forhindrer overførsel heraf til en anden medlemsstat, medmindre den er blevet slettet i domsstaten. I LT's bestemmelser kan pligten til ajourføring, om end den ikke er udtrykkeligt fastsat, udledes af sammenhængen. SE nævner ikke registrering af ændringer, kun sletning. I EE kan kun forpligtelsen til sletning udledes af henvisningen til den relevante lovgivning, ikke forpligtelsen til ændring. To medlemsstater har indført bestemmelser om obligatorisk sletning af udenlandske domme afsagt mod deres statsborgere efter højst fem år (DE) eller 20 år (SE) at regne fra datoen for domsafsigelsen, hvis der ikke i mellemtiden er modtaget oplysninger om sletning fra domsstaten. LU og SI har tilsyneladende ikke indført bestemmelser om ajourføringer. Ud over ajourføringer af opbevarede oplysninger har NL indført en specifik form for ajourføring af oplysninger, som tidligere er overført til en anden medlemsstat efter anmodning, hvis de pågældende oplysninger har ændret sig senest et år efter overførslen.

5. Svar på anmodninger om oplysninger

5.1. Anmodninger om oplysninger i straffesager

Det fremgår af rammeafgørelsen, at den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, skal besvare andre medlemsstaters anmodninger om oplysninger om landets statsborgere i forbindelse med straffesager. Straffesager omfatter fasen før retssagen, selve retssagen og domsfuldbyrdsfasen. Svaret omfatter oplysninger om nationale domme, domme afsagt i andre medlemsstater, og som er overført obligatorisk efter den 27. april 2012 eller overført af disse før denne dato og registreret i strafferegistret. Denne forpligtelse omfatter også domme afsagt i tredjelande og registreret i strafferegistret i den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK og UK) har gennemført rammeafgørelsens artikel 7, stk. 1, i sin

helhed i deres nationale lovgivning. Størstedelen har overtaget den nøjagtige liste over kategorier af oplysninger i artiklen. De øvrige har indført en forpligtelse til at svare med videregivelse af de relevante oplysninger i deres register (DE, EE, FI, HU, LV, NL og PL) eller i en national udskrift til brug i straffesager (FR og LU). EE sender endvidere et eksemplar af dommen.

5.2. Anmodninger til andre formål end straffesager

I rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, bestemmes det, at når en anmodning om oplysninger fra strafferegistret til andet formål end en retssag indsendes (det gælder omkring 20 % af alle anmodninger), kan den centrale myndighed besvare den i overensstemmelse med national lovgivning. Oplysningerne i svaret kan være de samme som i forbindelse med anmodninger om oplysninger i straffesager, afhængigt af national lovgivning, som kan indeholde andre bestemmelser om oplysningernes omfang eller fremgangsmåden ved overførsel heraf. Der er derudover i rammeafgørelsen fastsat specifikke regler for overførsel af oplysninger, som i ifølge domsstaten ikke må videreformidles til andre formål end straffesager. I sådanne tilfælde skal den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, bede den anmodende medlemsstat om at henvende sig direkte til domsstaten. Det sikrer et højt niveau for beskyttelse af personoplysninger, som domsstaten overfører til den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger.

I direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn¹³ er der i artikel 10, stk. 3, fastsat særlige regler, hvorefter medlemsstaterne i besvarelse af en anmodning efter rammeafgørelsens artikel 6 er forpligtet til at videregive oplysninger om straffedomme vedrørende seksuelt misbrug af børn og de deraf følgende foranstaltninger for at sikre, at arbejdsgiverne kan have kendskab til sådanne domfældelser, når de rekrutterer en person til erhvervsmæssige eller frivillige aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn. Medlemsstaternes gennemførelse af disse særlige bestemmelser vil blive gennemgået i den rapport, der specifikt vedrører gennemførelsen af direktiv 2011/93/EU.

Alle medlemsstater har gennemført rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, i deres nationale lovgivning, men de specifikke bestemmelser varierer betydeligt. Størstedelen af medlemsstaterne (BE, BG, CZ, CY, DE, EE, ES, FR, HR, LT, NL, SE, SI og UK) besvarer anmodninger om oplysninger til andet formål efter deres nationale lovgivning. Nærmere bestemt gælder følgende:

- BE besvarer dem i overensstemmelse med den belgiske strafferetsplejelov.
- CZ og DE videregiver ikke visse domme afsagt i andre medlemsstater, som deres nationale domstole ikke også betragter som domme.
- DE og ES videregiver oplysninger til samme formål og i samme omfang som til deres respektive nationale myndigheder.
- EE besvarer sådanne anmodninger, når der er adgang hertil i landets strafferegisterlov.
- FR henviser til oplysninger i en national udskrift udstedt til andet formål end straffesager.
- HR besvarer sådanne anmodninger i visse nærmere angivne situationer.
- LT besvarer dem uden den domfældtes samtykke, hvis landets nationale lovgivning begrænser den pågældende persons rettigheder og frihedsrettigheder i en konkret sag som følge af dennes dom, i modsat fald skal personen give samtykke hertil.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

- NL har indført bestemmelser om, at svar kan gives efter en nøje vurdering i den enkelte sag. Omfanget af overførte oplysninger afhænger af denne vurdering.
- I SE videregives oplysningerne, hvis SE også har ret til at modtage sådanne oplysninger fra den anmodende medlemsstat. Derudover må visse kategorier af oplysninger ikke overføres til andet formål end straffesager.
- SI udveksler kun oplysninger om nationale straffedomme og straffedomme afsagt i tredjelande, men ikke domme afsagt i andre medlemsstater og overført til SI.
- UK har fastsat, at kun domme, der er "*spent*" (straffen udstået) i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i landets nationale lovgivning, må overføres.

Tre medlemsstater kræver desuden samtykke fra den pågældende person, hvis der skal gives svar:

- I ES er det altid tilfældet, medmindre lovgivningen forpligter en enkeltperson til at fremlægge sin straffeattest.
- I LT kræves der samtykke i de tilfælde, hvor personens rettigheder og frihedsrettigheder ikke er begrænset efter LT's lovgivning som følge af den dom, der er afsagt mod ham/hende.
- I LU finder udveksling udelukkende sted ved arbejde med børn, og der skal altid indhentes samtykke.

I AT, LV, PL og SK henvises der ikke til national lovgivning i svar på anmodninger om oplysninger til andet formål, og der er ikke fastsat andre begrænsninger med hensyn til oplysningerne, hvilket gør, at disse overførsler kan sammenlignes med overførsler i straffesager. Fire medlemsstater udveksler ikke oplysninger til andre formål end straffesager, medmindre en enkeltperson har anmodet herom (FI, HU og PT), eller medmindre der er tale om arbejde med børn (hvorved direktiv 2011/93/EU gennemføres) (LU). To af disse lande (HU og LU) – og SI, som ikke overfører domme afsagt i andre medlemsstater – har ikke i deres bestemmelser indført begrænsninger for videreformidling af oplysninger i overensstemmelse med regler fastsat af domsstaten. FI, HU, LU, SI, EE, FR og NL har ikke indført en forpligtelse til at meddele domsstaten, hvorfra de begrænsede oplysninger kan indhentes. Mens visse medlemsstater (f.eks. BG, EE og SE) har indført bestemmelser, i henhold til hvilke de, når de sender underretninger om domme på deres territorium, må begrænse videreformidlingen af de pågældende oplysninger til straffesager, er underretninger fra ES og PT altid begrænset på den måde.

5.3. Anmodninger fra et tredjeland

I rammeafgørelsens artikel 7, stk. 3, er det fastsat, at den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, når den besvarer anmodninger fra tredjelande (dvs. lande, der ikke er medlem af EU), i overensstemmelse med betingelserne i artikel 7, stk. 1 og 2, kan overføre oplysninger om domme modtaget fra andre medlemsstater.

I medlemsstaters lovgivning er overførsel af oplysninger fra strafferegistre til tredjelande reguleret i konventioner om gensidig retshjælp, andre internationale aftaler eller specifikke bestemmelser i strafferegisterlovgivningen.

Langt størstedelen af medlemsstaterne (BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, HR, HU, LV, NL, PL, SE, SI, SK og UK) har udtrykkeligt indført betingelsen i artikel 7, stk. 3, i deres lovgivning. I LT kan det udledes af sammenhængen. PT har indført bestemmelser om, at anmodninger fra tredjelande skal besvares under opfyldelse af betingelserne i de gældende internationale aftaler, med forbehold af gensidighed. AT, FR og LU har endnu ikke indført bestemmelser på dette område.

5.4. Anmodninger til en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger

En anmodning om oplysninger kan være henvendt til en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger. Domsstaten kan f.eks. blive anmodet om oplysninger om domme fra før rammeafgørelsens ikrafttrædelse, der måske ikke er blevet overført til den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, eller en anmodning kan vedrøre en tredjelandstatsborger, som ikke også er EU-statsborger.

Det fremgår af rammeafgørelsens artikel 7, stk. 4, at den medlemsstat, der modtager anmodningen, skal besvare den ved at sende oplysninger om domme afsagt i den anmodende medlemsstat og om domme afsagt over for tredjelandstatsborgere og statsløse personer. Svaret er underlagt samme betingelser som betingelserne i artikel 13 i EU-retshjælpskonventionen, dvs. at det er obligatorisk og skal indeholde alle oplysninger (i tilfælde af anmodninger om oplysninger i straffesager) eller være i overensstemmelse med national lovgivning (i tilfælde af anmodninger om oplysninger til andre formål).

For så vidt angår tredjelandstatsborgere, pålægges alle medlemsstater ved ECRIS-mekanismen, hvorved "generelle" anmodninger sendes til alle medlemsstater for at finde ud af, hvor den pågældende person er dømt, kombineret med forpligtelsen i rammeafgørelsens artikel 7, stk. 4, til at besvare anmodninger, en enorm administrativ byrde, herunder de medlemsstater (størstedelen), som ikke er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om. Derfor foreslår Kommissionen et ændringsdirektiv om udveksling af oplysninger fra strafferegistre vedrørende tredjelandstatsborgere dømt i EU.

Langt størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LV, NL, PL, PT, SE og UK) har gennemført rammeafgørelsens artikel 7, stk. 4, i sin helhed. De fleste medlemsstater (AT, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, LT, NL, PL og SE) sonderer ikke mellem svar på anmodninger vedrørende deres egne statsborgere, EU-statsborgere og tredjelandstatsborgere i forbindelse med straffesager eller til andre formål, idet de alle er underlagt samme brede bestemmelser. Ud over sådanne bestemmelser har to medlemsstater nærmere bestemt foreskrevet, at oplysninger skal overføres i henhold til EU-retshjælpskonventionen (HU) eller internationale traktater (LV). FI, HU og PT besvarer udelukkende anmodninger i forbindelse med straffesager. BE, BG, CY, HR og UK har vedtaget en særskilt bestemmelse, som stort set gengiver indholdet i rammeafgørelsens artikel 7, stk. 4, og som specifikt gælder for svar på anmodninger vedrørende statsborgere i andre EU-medlemsstater. To andre medlemsstater har en tilsvarende særskilt bestemmelse, men i SI vedrører den kun svar vedrørende tredjelandstatsborgere og statsløse personer (ikke statsborgere i andre EU-medlemsstater), og i SK nævnes det blot, at oplysningerne skal videregives i det omfang, det kræves efter internationale aftaler. LU har tilsyneladende ikke gennemført denne bestemmelse.

5.5. Svarfrist

Svar på anmodninger om oplysninger i straffesager og til andre formål skal gives omgående og under alle omstændigheder inden for ti hverdage – eller 20 hverdage, hvis anmodningen kommer fra en enkeltperson, som anmoder om oplysninger af egen drift. Hvis den medlemsstat, der modtager anmodningen, har brug for flere oplysninger for at identificere den person, der er genstand for anmodningen, bør den straks henvende sig til den anmodende medlemsstat og besvare anmodningen senest ti dage efter modtagelsen af oplysningerne.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, CY, CZ, BG, EE, ES, FI, FR, HR, HU, LT, LU, LV, NL, PL, SI, SK og UK) har gennemført bestemmelserne om frister. HU og PL har ikke vedtaget detaljerede bestemmelser om anmodning om yderligere oplysninger. CZ, NL og SK anvender

også fristen på ti dage på anmodninger fra en enkeltperson. SE har indført bestemmelser om svar på anmodninger om oplysninger i straffesager, men ikke til andre formål. DE nævner ikke fristen for svar på anmodninger efter rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, kun for anmodninger fra en enkeltperson. PT har tilsyneladende ikke indført frister i sin lovgivning.

6. Anmodninger om oplysninger

Når en medlemsstat anmodes om oplysninger til brug for en straffesag eller med andet formål end en straffesag, kan den centrale myndighed i denne medlemsstat i overensstemmelse med national ret sende en anmodning om oplysninger til den centrale myndighed i en anden medlemsstat (rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1).

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, HR, HU, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK og UK) har vedtaget en bestemmelse, der giver en central myndighed mulighed for at anmode om oplysninger, som de indenlandske myndigheder har brug for. Visse medlemsstater (BG, EE, FI, HR, HU, LV, PL, PT, SE og SI) har angivet, præcis hvem der kan anmode om oplysninger fra den centrale myndighed på nationalt niveau og under hvilke omstændigheder. CZ, FI og HU anmoder udelukkende om oplysninger i forbindelse med straffesager. PL anmoder om oplysninger i overensstemmelse med lovgivningen i den modtagende medlemsstat, og ikke landets egen lovgivning. FR og LT har endnu ikke vedtaget specifikke bestemmelser om anmodninger, der fremsættes i henhold til artikel 6, stk. 1.

Særlige betragtninger gælder, når en EU-borger anmoder en central myndighed i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, om oplysninger fra hans/hendes egen straffeattest fra den 27. april 2012 eller senere. For at sikre, at den modtagende medlemsstat ikke udsteder en udskrift, som ikke indeholder udtømmende oplysninger om personens tidligere domfældelser, forpligtes den modtagende medlemsstat ved rammeafgørelsens artikel 6, stk. 3, til at anmode om oplysninger fra den medlemsstat, hvori den pågældende person er statsborger, og lade disse oplysninger fremgå af udskriften. Denne bestemmelse er særlig vigtig i forbindelse med indhentning af straffeattester i forbindelse med beskæftigelse i følsomme sektorer, såsom sikkerhedssektoren eller arbejde med børn (se direktiv 2011/93/EU).

Mens langt størstedelen af medlemsstaterne (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, ES, FI, FR, HR, LT, LU, LV, PL, PT, SE, SI og SK) har indført bestemmelser, der forpligter den centrale myndighed til at anmode om oplysninger på vegne af en anden medlemsstat, har nogle få medlemsstater (BG, FI, LV, SE og SK) ikke indført en specifik bestemmelse om, at de indhentede oplysninger skal fremgå af den udskrift, der udstedes til borgeren. I HR kan enkeltpersoner generelt ikke få udleveret straffeattester, men kun læse oplysningerne i strafferegistret under overværelse af en medarbejder. Der kan undtagelsesvis udstedes en særlig attest til brug i forbindelse med aktiviteter, der indebærer løbende kontakt med børn, eller til udøvelse af en specifik rettighed i udlandet eller i en international organisation. I DE, HR og NL modtager borgeren en særlig "vandelsattest". EE, HU, NL og UK har ikke gennemført forpligtelsen i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 3. I NL kan en enkeltperson, ligesom i HR, ikke anmode om en udskrift af sin straffeattest, men har kun ret til at se den. Der kan udleveres en "vandelsattest", f.eks. til brug i forbindelse med jobansøgninger, men dette forhold er reguleret i særskilte bestemmelser, som ikke er blevet indberettet til Kommissionen. UK har kun gennemført rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, uden forpligtelse til anmodning om oplysninger.

7. Betingelser for anvendelsen af personoplysninger

Rammeafgørelsen indeholder flere bestemmelser, som skal sikre et højt niveau for beskyttelse af personoplysninger (artikel 7 og 9). Personoplysninger udleveret som svar på anmodninger

må kun anvendes til det formål, til hvilket de er indhentet. Personoplysninger udleveret til andre formål end straffesager må bruges i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodende medlemsstat inden for eventuelle begrænsninger, som den modtagende medlemsstat måtte have angivet. Tilsvarende er personoplysninger overført til et tredjeland underlagt eventuelle begrænsninger med hensyn til formål og brug, som domsstaten måtte have angivet.

Næsten alle medlemsstater (AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, HR, HU, LT, LV, NL, PL, PT, SE, SI, SK og UK) har gennemført disse bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Alle medlemsstater har til en vis grad gengivet bestemmelserne i rammeafgårelsen, men BG, FI og LT har tilføjet en udtrykkelig henvisning til behandling af personoplysninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning om databeskyttelse. FI, LU, LT og PT har direkte indført bestemmelser om beskyttelse af den registreredes rettigheder; i FI har borgeren f.eks. ret til at anmode om oplysninger om, til hvem og til hvilket formål hans/hendes oplysninger er blevet videregivet i løbet af det seneste år. Under alle omstændigheder finder den nationale lovgivning om databeskyttelse- anvendelse på behandlingen af personoplysninger i de nationale strafferegisterdatabaser og udveksling af sådanne oplysninger med andre medlemsstater. FR og LU har tilsyneladende ikke indført relevante bestemmelser på dette område, men FR har afgivet en erklæring om, at oplysninger kun må videregives, når det er hjemlet i lovgivningen.

8 Vedtagelse af standardformatet til elektronisk overførsel

ECRIS-systemet, der gør det muligt elektronisk at udveksle oplysninger i et "standardiseret europæisk format", blev oprettet med hjemmel i rammeafgårelsen. Pr. 27. april 2012 skal medlemsstaterne bruge det til alle overførsler efter rammeafgårelsens artikel 11, stk. 3. På nuværende tidspunkt udveksler medlemsstaterne, med undtagelse af SI, PT og MT¹⁴, oplysninger via ECRIS.

Størstedelen af medlemsstaterne (BE, BG, CY, CZ, EE, ES, FR, FI, HR, LT, LV, NL, PL, PT, SI og SK) har indført en forpligtelse i deres nationale lovgivning til elektronisk udveksling af oplysninger ved hjælp af et standardformat. Mange medlemsstater (BE, BG, EE, HR, LT, PL, SI, SK og UK) henviser udtrykkeligt til ECRIS-systemet som den elektroniske kanal for udveksling af oplysninger fra strafferegistre. I SI vil justitsministeren udstede en bekendtgørelse, som fastsætter datoen for indledningen af elektronisk udveksling af oplysninger via ECRIS. I AT kan brugen af det elektroniske format udledes af sammenhængen. DE, HU, LU, SE og UK nævner ikke det elektroniske format i deres nationale bestemmelser, men udveksler i praksis oplysninger via ECRIS.

KONKLUSION

Gennemførelsen af rammeafgårelsen i 22 medlemsstater har i væsentlig grad forbedret udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre i EU. Den har vist sig at være et uundværligt redskab, der dagligt anvendes i 25 medlemsstater, og den har i praksis lettet de judicielle myndigheders arbejde.

Der er i denne rapport udpeget områder, hvor specifikke bestemmelser er blevet ufuldstændigt gennemført, og Kommissionen er af den opfattelse, at det er vigtigt, at medlemsstaterne fuldt ud gennemfører denne rammeafgårelse og så hurtigt som muligt træffer alle fornødne

¹⁴ Ved udgangen af 2014 var sammenkoblingssatsen på 66 % af alle mulige sammenkoblinger mellem alle medlemsstater. MT har meddelt, at landet indledte sammenkoblingen i 2015.

foranstaltninger i denne henseende. Kommissionen vil nøje følge udviklingen og tage de skridt, der måtte vise sig nødvendige.

BILAG

OVERSIGT OVER MEDLEMSSTATERNES UNDERRETNINGER

	<i>Gennemførelsesforanstaltninger meddelt? Dato for underretning</i>	<i>Gennemførelsesforanstaltninger</i>	<i>Gennemførelsesdato/ ikrafttræden</i>	<i>Underretning om kompetente myndigheder (artikel 3, stk. 2)</i>
AT	Ja 20.8.2013	Ændring af forbundslov om retligt samarbejde med EU-medlemsstaterne i straffesager af 27.12.2011 Ændring af strafferegisterloven af 20.4.2012 Ændring af lov om afsonede domme af 20.4.2012	27.4.2012	Politiet – strafferegisterkontoret under direktoratet for forbundspolitiet i Wien
BE	Ja 30.1.2015 18.7.2014	Artikel 589-597 i strafferetsplejeloven som ændret ved lov af 25.4.2014 om forskellige retlige anliggender Udkast til cirkulære om udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem EU-medlemsstaterne	Cirkulære: ultimo marts 2015 Tidligere foranstaltninger: 24.5.2014	Justitsministeriet – det centrale strafferegisterkontor (<i>Casier Judiciaire Central</i>), Bruxelles
BG	Ja 30.7.2014 20.3.2013	Ændringer af lov om retsvæsenet og forordning nr. 8 af 26.2.2008 om strafferegisterkontorenes funktion og organisation	15.2.2013 1.9.2012	Justitsministeriet – det centrale strafferegisterkontor, Sofia
CY	Ja 23.4.2012	Afgørelse nr. 71.068 af 8.10.2010 om vedtagelse af rammeafgørelse 2009/315/RIA		Politiet – politichefen Domskontoret (afdeling C) Domskontoret: Politiets hovedkvarter – trafikforseelser (afdeling B) Politiets hovedkvarter – direktoratet for europæisk og internationalt politisamarbejde
CZ	Ja 25.3.2015 9.7.2014 1.2.2013	Lov nr. 357/2011 om ændring af lov nr. 269/1994 om oplysninger i strafferegistret, som ændret, og visse andre love	27.4.2012	Justitsministeriet – strafferegisterkontoret i Prag Justitsministeriet
DE	Ja 25.6.2014 16.3.2012	Lov om fremme af udvekslingen af oplysninger fra strafferegistre mellem EU-medlemsstaterne og om ændring af bestemmelserne i lov om	27.4.2012	Justitsministeriet – det centrale forbundsregister, Bonn

		registre af 15.12.2011		
DK	Nej			Politiet – Rigspolitiets kommunikations- center, København
EE	Ja 12.2.2015	Strafferegisterloven af 17.2.2011	1.1.2012	Justitsministeriet – center for registre og informations- systemer, Tallinn
EL	Nej			Justitsministeriet – strafferegister- afdelingen, Athen
ES	Ja 14.11.2014 7.7.2014	Organisk lov nr. 7/2014 af 12.11.2014 om udveksling af oplysninger om tidligere domme og hensyntagen til straffedomme i EU	1.12.2014	Justitsministeriet – det centrale strafferegister, Madrid
FI	Ja 26.6.2014 29.5.2012	Lov om opbevaring og videregivelse af oplysninger i strafferegistre mellem Finland og andre EU-medlemsstater (214/2012) af 11.5.2012 Lov om ændring af strafferegisterloven (215/2012) med undtagelse af ændring af del 4a af 11.5.2012 Lov om ændring af del 24 af lov om international gensidig retshjælp i straffesager (217/2012) af 11.5.2012	15.5.2012	Justitsministeriet – strafferegistercentret, Hameenlinna
FR	Ja 10.3.2015 20.1.2015 22.1.2013	Lov nr. 2012-409 af 27.3.2012 om fuldbyrdelse af domme Dekret nr. 214 af 28.11.2014 om nationale strafferegistre og udveksling med andre EU-medlemsstater	1.12.2014	Justitsministeriet – det nationale strafferegisterkontor, Nantes
HR	Ja 18.6.2014 28.6.2013	Lov nr. 143/12 om de retlige konsekvenser af domme, oplysninger i strafferegistret og rehabilitering Ændringer af regelsættet om oplysninger i strafferegistret (NN, nr. 66/2013)	1.7.2013	Justitsministeriet, Zagreb
HU	Ja 30.12.2014 28.11.2014	Lov nr. XLVII af 2009 om strafferegistersystemet, registret over domme afsagt mod ungarske statsborgere af domstole i EU-medlemsstaterne og registrering af biometriske data til brug i straffesager og til retshåndhævelsesformål Lov nr. LXXVIII af 2013 om ændring af visse love om strafferetlige anliggender Lov nr. CLXXXVI af 2013 om ændring af visse love om strafferetlige anliggender og andre		Indenrigsministeriet – det centrale institut for administrative og elektroniske offentlige tjenester, Budapest

		love i tilknytning hertil Lov nr. XIX af 1998 om straffesager Regeringsdekret nr. 276 af 23.12.2006 om etablering af det centrale kontor for administrative og elektroniske offentlige tjenester og kontorets ansvarsområder og kompetencer Lov nr. CXII af 2011 om selvbestemmelsesret med hensyn til oplysninger og informationsfrihed		
IE	Nej – lovforslag modtaget			Indenrigsministeriet – rigspolitechefen, Tipperary
IT	Nej			Justitsministeriet – strafferegister- kontoret, Rom
LT	Ja 27.5.2014	Lov nr. XI-1503 om registret over mistænkte, anklagede og dømte personer, vedtaget den 22.6.2011 Regler for registret over mistænkte, anklagede og dømte personer, vedtaget ved resolution nr. 435 af Litauens regering den 18.4.2012 Regler for registrering af mistænkte og videregivelse af data fra registret over mistænkte, anklagede og dømte personer af 10.8.2012	1.7.2012	Indenrigsministeriet – afdelingen for informations- teknologi og kommunikation, Vilnius
LU	Ja 3.7.2014 24.5.2013	Lov af 29.3.2013 om organisering og udveksling af oplysninger fra strafferegistre mellem EU- medlemsstaterne	1.8.2013	Anklagemyndig- heden, Luxembourg
LV	Ja 27.1.2015 24.7.2014	Lov om strafferegisteroplysninger af 10.10.2013 Kabinettets forordning nr. 1427 af 10.12.2013 om indholdet i og formatet af anmodninger om og videregivelse af oplysninger om domme Kabinettets forordning om videregivelse og modtagelse af oplysninger fra strafferegistret, afgiftsbeløbet og forberedelsen af udskriften	1.1.2014	Indenrigsministeriet – informationscenter, Riga
MT	Nej			Politiet – afdelingen for efterforskning af straffesager, Floriana
NL	Ja 12.4.2012	Dekret af 23.3.2012 om ændring af dekretet om retlige data og oplysninger i strafferegistret	1.4.2012	Justitsministeriet – juridisk informationstjeneste, Almelo
PL	Ja	Lov af 16.9.2011 om ændring af lov	27.4.2012	Justitsministeriet –

	31.7.2013	om det nationale strafferegister		det nationale strafferegisterkontor, Warszawa
PT	Ja 15.6.2015 5.5.2015	Lov nr. 37/2015 af 5.5.2015 om fastsættelse af de generelle principper for organisering og gennemførelse af identifikation i straffesager og om gennemførelse af rammeafgørelse 2009/315/RIA i national lovgivning	22.7.2015	Justitsministeriet – afdelingen for identifikation i straffesager, Lissabon
RO	Nej			Indenrigsministeriet – politiets generalinspektorat: direktoratet for strafferegistre, statistik og operationelle registre, Bukarest
SE	Ja 21.5.2013	<p>Lov om ændring af lov om oplysninger i strafferegistret (1998:620)</p> <p>Lov om ændring af lov om politidata (2010:361)</p> <p>Lov om ændring af lov om international gensidig retshjælp i straffesager (2000/562)</p> <p>Lov om ændring af lov om offentlig aktindsigt og fortrolighed (2009:400)</p> <p>Forordning om ændring af anordning om politidata (2010:1155)</p> <p>Anordning om ændring af anordning om fastsættelse af instrukser for den nationale politistyreelse (1989:773)</p> <p>Anordning om ændring af anordning om strafferegisteroplysninger (1999:1134)</p> <p>– alle udstedt den 29.11.2012</p>	1.1.2013	Politiet – den nationale politistyreelse, Kiruna
SI	Ja 12.12.2013 22.10.2013	Lov af 23.5.2013 om internationalt samarbejde i straffesager mellem EU-medlemsstaterne	20.9.2013	Justitsministeriet – strafferegisterafdelingen, Ljubljana
SK	Ja 10.6.2014	Lov nr. 334/2012 om ændring af lov nr. 330/2007 om oplysninger i strafferegistret og om ændring af visse andre love	1.1.2013	Anklagemyndigheden, Bratislava
UK	Ja 9.1.2015	<p>Artikel 62-74 i lov af 2014 om strafferet og databeskyttelse (protokol nr. 36)</p> <p>Lov af 2003 om (internationalt samarbejde i) straffesager</p>	1.12.2014	Politiet – strafferegisterkontoret (ACRO) i Southampton